

Pytania prejudycjalne

1. Czy decyzja 2013/448/UE⁽¹⁾ jest nieważna i narusza cele dyrektywy 2003/87/WE w zakresie, w jakim w decyzji tej ustalono jednolity międzysektorowy współczynnik korygujący w taki sposób, że przy obliczaniu maksymalnej rocznej liczby uprawnień przewidzianej w art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE (limitu narzuconego przemysłowi) nie uwzględniono emisji gazów odlotowych, które są wykorzystywane do wytwarzania energii elektrycznej oraz emisji, które przypadają na wytwarzanie ciepła w kogeneracji?
2. Czy decyzja 2013/448/UE jest nieważna i narusza cele dyrektywy 2003/87/WE w zakresie, w jakim stwarza ona asymetrię, wykluczając z podstawy obliczenia przewidzianej w art. 10a ust. 5 lit. a) i b) emisje związane ze spalaniem gazów odlotowych oraz z ciepłem wytworzonym w kogeneracji, podczas gdy dają one prawo do przydziału bezpłatnych uprawnień zgodnie z art. 10a ust. 1 i art. 10a ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE oraz zgodnie z decyzją 2011/278/UE⁽²⁾ w przypadku instalacji, która nie podlega przepisom art. 10a ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE?
3. Czy decyzja 2013/448/UE jest nieważna i narusza cele dyrektywy 2003/87/WE w zakresie, w jakim w decyzji tej ustalono jednolity międzysektorowy współczynnik korygujący w taki sposób, że przy obliczaniu maksymalnej rocznej liczby uprawnień przewidzianej w art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE (limitu narzuconego przemysłowi) nie uwzględniono instalacji, które zostały objęte systemem handlu uprawnieniami do emisji dopiero w drugim okresie handlowym oraz instalacji, które zostały włączone do tego systemu na podstawie opcji („opt in“)?
4. Czy decyzja 2013/448/UE jest nieważna i narusza cele dyrektywy 2003/87/WE w zakresie, w jakim w decyzji tej ustalono jednolity międzysektorowy współczynnik korygujący w taki sposób, że przy obliczaniu maksymalnej rocznej liczby uprawnień przewidzianej w art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE (limitu narzuconego przemysłowi) odliczono emisje instalacji, które były zamknięte do dnia 30 czerwca 2011 r., podczas gdy nie uwzględniono emisji instalacji, które zostały uruchomione dopiero w drugim okresie handlowym?
5. Czy decyzja 2013/448/UE jest nieważna i narusza przyświecającą państwu prawa zasadę dobrej administracji ustanowioną w art. 298 TFUE i art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim w decyzji tej ustalono jednolity międzysektorowy współczynnik korygujący, ponieważ obliczanie współczynnika korygującego nie zostało podane do wiadomości?

⁽¹⁾ 2013/448/UE: decyzja Komisji z dnia 5 września 2013 r. dotycząca krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 240, s. 27.

⁽²⁾ 2011/278/UE: decyzja Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady [notyfikowana jako dokument nr C(2011) 2772], Dz.U. L 130, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 28 sierpnia 2015 r. – Schaefer Kalk GmbH & Co. KG/Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-460/15)

(2015/C 389/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Schaefer Kalk GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Pytania prejudycjalne

1. Czy rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012 ⁽¹⁾ jest nieważne i narusza cele dyrektywy 2003/87/WE ⁽²⁾ w zakresie, w jakim stanowi ono w art. 49 ust. 1 zdanie drugie, że CO₂, który nie jest przenoszony w rozumieniu art. 49 ust. 1 zdanie pierwsze, uznaje się za wyemitowany przez instalację produkującą CO₂?
2. Czy rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012 jest nieważne i narusza cele dyrektywy 2003/87/WE w zakresie, w jakim stanowi ono w załączniku IV pkt 10, że CO₂, który przenosi się do innego zakładu do celów produkcji wytrąconego węgla wapnia (PCC), uznaje się za wyemitowany przez instalację produkującą CO₂?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U.L. 181, s. 30.

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami [uprawnieniami do] emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE, Dz.U. L 275, s. 32.

**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 16 czerwca 2015 r. w sprawie T-655/11
FSL Holdings i in./Komisja Europejska, wniesione w dniu 4 września 2015 r. przez FSL Holdings,
Firma Léon Van Parys, Pacific Fruit Company Italy SpA**

(Sprawa C-469/15 P)

(2015/C 389/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: FSL Holdings, Firma Léon Van Parys, Pacific Fruit Company Italy SpA (przedstawiciele: P. Vlaemminck, C. Verdonck, B. Van Vooren, J. Auwerx, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- W pierwszej kolejności, uchylenie zaskarżonego wyroku ze względu na posłużenie się w nim dowodami uzyskanymi w sposób całkowicie niezgodny z przewidzianą procedurą ich gromadzenia oraz ze względu na błędne zastosowanie komunikatu w sprawie współpracy z 2002 r., a w konsekwencji stwierdzenie nieważności całej decyzji Komisji z dnia 12 października 2011 r.;
- w drugiej kolejności, posiłkowo, uchylenie części zaskarżonego wyroku, w zakresie, w jakim Sąd nie przeprowadził pełnej kontroli sądowej nałożonej na wnoszące odwołanie grzywny, a w efekcie znaczące obniżenie grzywny nałożonej na wnoszące odwołanie mocą zaskarżonego wyroku;